

Jules Verne

Douăzeci de mii de leghe sub mări

Traducere din engleză:
Luana Schidu

SUPERCOLECȚIA TA

Editura ARC

Cuprins

Jules Verne	8-9
•••••	
Faceți cunoștință cu personajele	10-11
•••••	
Capitolul 1	
Un recif mișcător	13-18
•••••	
Capitolul 2	
Pro și contra	19-26
•••••	
Capitolul 3	
Ned Land	27-34
•••••	
Capitolul 4	
În voia sorții!	35-41
•••••	
Capitolul 5	
Cu toată viteza înainte!	42-47
•••••	
Capitolul 6	
O balenă dintr-o specie necunoscută	48-53
•••••	
Capitolul 7	
<i>Mobilis in mobili</i>	54-60
•••••	
Capitolul 8	
Omul mărilor	61-67
•••••	
Capitolul 9	
<i>Nautilus</i>	68-73
•••••	
Capitolul 10	
Câteva cifre	74-79

Capitolul 11	
Curentul negru	80-86
•••••	
Capitolul 12	
Pe câmpii	87-93
•••••	
Capitolul 13	
O pădure sub apă	94-102
•••••	
Capitolul 14	
Vanikoro	103-111
•••••	
Capitolul 15	
Strâmtoarea Torres	112-115
•••••	
Capitolul 16	
Câteva zile pe mal	116-122
•••••	
Capitolul 17	
<i>Aegri somnia</i>	123-127
•••••	
Capitolul 18	
Oceanul Indian	128-132
•••••	
Capitolul 19	
O nouă propunere a căpitanului Nemo	133-135
•••••	
Capitolul 20	
Marea Roșie	136-141
•••••	
Capitolul 21	
Tunelul arab	142-145
•••••	
Capitolul 22	
Marea Mediterană în 48 de ore	146-153
•••••	
Capitolul 23	
Încheiere	154-157

Fără a da curs acelor zvonuri care nu numai că îi tulburau pe civilii din porturi, dar nelinișteau opinia publică și în interiorul continentului, trebuie spus că mai alarmați decât toți ceilalți erau oamenii mării. Negustori, proprietari de corăbii, căpitani de vas și marinari din Europa și America, ofițeri de marină din toate țările, precum și diferite guverne naționale de pe cele două continente erau cu toții extrem de îngrijorați de această afacere. În esență, de ceva vreme, navele întâlnneau pe mare „ceva uriaș”, un obiect lung, în formă de fus, uneori cu o lucire fosforescentă, infinit mai mare și mai rapid decât orice balenă. Informațiile relevante despre această apariție, aşa cum au fost ele consemnate în diferite jurnale de bord, erau în mare de acord asupra structurii obiectului sau creaturii în chestiune, asupra vitezei sale de mișcare fără precedent, a uluitoarei forțe de tracțiune și a vitalității unice cu care părea să fie înzestrat(ă). Dacă era un cetaceu, întrecea în măriime orice balenă înregistrată vreodată de știință. Niciun naturalist, nici Cuvier, nici Lacépède, nici Dumeril, nici de Quatrefages nu ar fi acceptat existența unui asemenea monstru nemaivăzut – și mai ales nemaivăzut de ochii lor de savanți. Dacă e să facem o medie a evaluărilor în diferite momente – anulând estimările timidice care confereau obiectului o lungime de 60 de metri și ignorând descrierile exagerate care-l vedea lat de un kilometru și jumătate și lung de cinci – am putea afirma că această creațură fenomenală, dacă există, o

UN RECIF MIȘCĂTOR

depășea cu mult în dimensiuni pe oricare alta cunoscută ihtiologilor. Că există era însă un fapt de netăgăduit; și cum mintea omenească e atrasă de obiectele ciudate, este de înțeles agitația internațională cauzată de această apariție nepământeană. Cât despre alungarea ei pe tărâmul ficțiunii, acest lucru nu mai era posibil. Căci pe 20 iulie 1866, vaporul *Governor Higginson*, aparținând companiei Calcutta & Burnach Steam Navigation, a întâlnit această masă în mișcare la cinci mile de coasta estică a Australiei. Căpitanul Baker a crezut la început că se afla în prezență unui recif; se pregătea chiar să-i determine poziția exactă când din acest obiect inexplicabil au țâșnit și urând în aer două trombe de apă înalte de vreo cincizeci de metri. Astfel, cu excepția cazului în care acest recif era expus eruptiilor intermitente ale vreunui gheizer, *Governor Higginson* avea de-a face, fără doar și poate, cu un soi de mamifer acvatic necunoscut până atunci, care putea scoate pe nări jeturi de apă amestecate cu aer și aburi. Evenimente similare au fost observate și în apele Pacificului, pe 23 iulie din același an, de către *Christopher Columbus* al companiei West India & Pacific Steam Navigation. Prin urmare, acest cetaceu extraordinar se putea transfera dintr-un loc în altul cu o rapiditate surprinzătoare, de vreme ce la un interval de numai trei zile *Governor Higginson* și *Christopher Columbus* îl observaseră în două locuri aflate la o distanță de peste 700 de leghe marine unul de altul. Cincisprezece zile mai târziu și 2 000 de leghe mai

UN RECIF MIȘĂTOR

departe, vasele *Helvetia*, deținut de Compagnie Nationale, și *Shannon*, de la Royal Mail, care călătoreau în direcții opuse în zona Atlanticului aflată între Statele Unite și Europa, și-au făcut reciproc semn că monstrul fusese zărit la o latitudine de 42 de grade și 15 minute nord și o longitudine de 60 de grade și 35 de minute vest de meridianul Greenwich. Din observațiile lor simultane, au putut estima lungimea minimă a mamiferului la peste 106 metri; asta pentru că atât *Shannon*, cât și *Helvetia* erau mai mici, deși fiecare măsura 100 de metri de la un capăt la altul. Apoi, cele mai mari balene, acelea care frecventeaază apele din zona Insulelor Aleutine, nu au depășit niciodată lungimea de 56 de metri, dacă au atins-o vreodată și pe aceasta. Una după alta, soseau relatări care afectau profund opinia publică: noi observații făcute de transatlanticul *Pereire*, o ciocnire între *Etna*, de la linia maritimă Inman, și monstru, un raport oficial redactat de ofițerii de pe fregata franțuzească *Normandy*, o dare de seamă precisă obținută de statul-major de la comandantul Fitz-James de pe *Lord Clyde*. În țările mai relaxate, oamenii făceau glume despre acest fenomen, dar în țări serioase, pragmatice, precum Anglia, America sau Germania, ei erau profund îngrijorați. În toate orașele mari, monstrul era ultimul subiect la modă; se cânta despre el în cafenele, era ridiculizat în ziare, teatrele prezintau piese legate de el. Presa de scandal l-a considerat o bună ocazie de a răspândi tot soiul de știri fanteziste. În aceste zi-

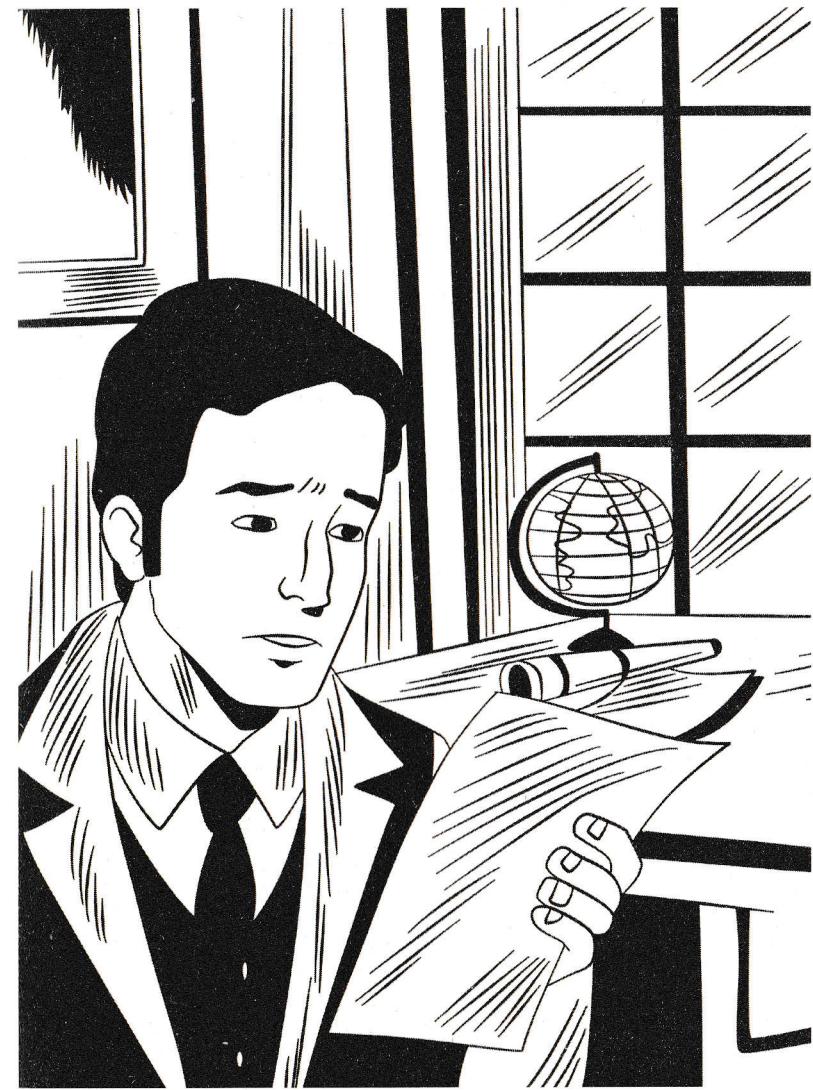
are care se vindeau ca pâinea caldă, îl găseai întrupat în toate creaturile imaginare gigantice, de la cumplita balenă albă Moby Dick din regiunile arctice până la înfricoșătorul Kraken, ale cărui tentacule puteau să apuce o navă de 500 de tone și s-o tragă în adâncurile oceanului. Au fost chiar reluate relatările din timpuri străvechi: opinile lui Aristotel și Pliniu, care acceptau existența unor astfel de monștri, apoi povestile episcopalui norvegian Pontoppidan, descrierile căpitanului Egede și, în sfârșit, relatările căpitanului Harrington, a cărui bună-credință este mai presus de orice bănuială și care pretindea că a văzut, pe când se afla la bordul navei *Castilian*, în 1857, unul dintre acei șerpi uriași care, până atunci, frecventaseră numai mările vechiului ziar extremist franțuzesc *Constitutionnel*.

Capitolul 2

Pro și contra

În perioada în care se petreceau toate acestea, eu mă întorsesem dintr-o expediție științifică de explorare a ținuturilor pline de primejdii ale Nebraskăi, în Statele Unite.

În calitatea mea de profesor la Muzeul de Istorie Naturală din Paris, fusesem trimis în această expediție de guvernul francez. După ce am petrecut cinci luni în Nebraska, am ajuns la New York, încărcat de colecții valoroase, către sfârșitul lui martie. Plecarea mea spre Franța era stabilită pentru începutul lui mai. Între timp, mă ocupam de clasificarea comorilor mele mineralogice, botanice și zoologice, când a avut loc incidentul cu vasul *Scotia*. Eram la curent cu această chestiune, și cum aş fi putut să nu fiu? Citisem și recitisem fiecare ziar american și european fără să mă fi lămurit cu totul. Acest mister mă nedumerea. Găsind cu neputință să-mi formezi vreo părere, cădeam dintr-o extremă în alta. Ceva era acolo, asta era sigur, și orice Toma Necredinciosul era invitat să atingă râurile *Scotiei*. Când am ajuns la New York, discuțiile pe tema asta erau în plină fierbere. Ipoteza unei insulițe plutitoare sau a unui recif care apărea și dispărea, înaintată de oameni nu tocmai în toate mințile, a fost complet eliminată. Și, într-adevăr, cu excepția cazului în care acest recif ar fi avut un motor în interior, cum s-ar fi putut deplasa cu o asemenea uriașă viteză? Discreditată a fost și ideea vreunei epave plutitoare uriașe, tot din pricina vitezei de mișcare. Așa încât au rămas doar două soluții, care au generat două grupuri distincte de suporterii: de o parte, cei care vorbeau despre un monstru cu o forță colosală, de celalătă, cei care se gândeau la un „vas subacvatic” cu un motor de putere imensă. Acum,

deși cea de-a două ipoteză era perfect admisibilă, ea nu rezista cercetărilor făcute atât în Lumea Veche, cât și în Lumea Nouă. Era mai puțin decât probabil că un individ privat ar fi avut la dispoziție un astfel de mecanism. Unde și când să-l fi construit, și cum să-l fi construit în secret? Numai un guvern putea deține un astfel de motor de distrugere, și în aceste vremuri pline de dezastre, când oamenii nu mai știu cum să facă să construiască arme de atac tot mai puternice, era posibil ca, fără știința restului lumii, vreun stat să fi testat o astfel de mașinărie înfricoșătoare. Pușca Chassepot a dus la torpilă, iar torpila va fi dus la acest berbec de luptă subacvatic, care la rându-i va face ca lumea să pună piciorul în prag. Așa nădăduiesc, cel puțin. Dar această ipoteză a unei mașinării de război s-a prăbușit în fața negărilor oficiale ale diferitor guverne. Cum era în joc interesul public și transportul transoceanic avea de suferit, sinceritatea acestor guverne nu putea fi pusă la îndoială. În plus, cum ar fi putut scăpa neobservată asamblarea unei astfel de nave subacvatice? Ar fi fost greu și pentru un individ să țină un secret în asemenea împrejurări; cu siguranță, era imposibil pentru un stat a cărui fiecare mișcare este supravegheată constant de puteri rivale. Așadar, după cercetări făcute în Anglia, Franța, Rusia, Prusia, Spania, Italia, America și până și Turcia, ipoteza unui vas subacvatic a fost, în cele din urmă, respinsă. Astfel că a rămas monstrul, în ciuda ironiilor crescânde ale presei și a celor mai ridicolе fantezii ihti-

